

Немає сумніву в тому, що в цьому випадку паралельно спрацьовує і виховний момент, який передбачає свідоме сприйняття питань, пов'язаних із сучасною державною мовною політикою та мовною ситуацією, виховання поваги до рідної та інших мов, належне ставлення до української мови як державної.

Досягнення високого рівня культури мовлення правника реалізується також через освоєння сучасної української термінології, яка становить невід'ємну частину словника мови. Сутність вивчення галузевої та загальнонаукової терміносистеми полягає в опануванні усього різноманіття термінів, що на сучасному етапі розвитку мови займають належне місце й певним чином функціонують у професійній діяльності.

Отже сьогодні, орієнтуючись на особливості фаху майбутніх працівників правоохоронної діяльності, лінгвістична освіта НАВС спрямована на піднесення рівня фахової ерудиції, на вміле володіння словом – тим основним інструментом (надійним засобом) професійної діяльності, що сприяє зростанню престижу як людини, так і працівника, оскільки мовленнєва культура є індикатором загального культурного рівня, внутрішнього відображення, освіченості та вихованості, і, власне, саме від якості навчально-виховного процесу (який реалізується зазначеним вище чином) і залежить мовленнєва компетенція користувача, майбутнього правоохоронця.

Коруля І.В., доцент кафедри управління та роботи з персоналом Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ КЕРІВНИКА ОВС

У контексті реалізації ефективної міжособистісної взаємодії у професійній діяльності перед керівниками системи органів внутрішніх справ (ОВС) постає ряд невирішених актуальних питань, а проблема ефективного спілкування керівників залишається мало дослідженою. Подальшого наукового вирішення потребують питання, пов'язані з необхідністю встановлення і розвитку контактів між людьми,

потребують розгляду питання розвитку комунікативних здібностей, якостей, компетентності та культури керівника.

Так, аналіз практичної діяльності керівників ОВС свідчить, що стихійно набутий ними досвід службової взаємодії не завжди відповідає високим стандартам профілю управлінця ОВС. Значні труднощі, які виникають у їх роботі, зумовлені низьким розвитком комунікативного потенціалу керівників, невмінням ефективно взаємодіяти з працівниками. Загальновідомо, що взаємодія керівника із працівниками, іншими керівниками відбувається через службові контакти. Саме серед службових контактів особливе значення мають індивідуальні бесіди керівника з працівниками і наради.

Особиста бесіда – це одна із форм спілкування керівника з підлеглими або вищим керівництвом. Зміст, призначення і результати особистих бесід різноманітні, а саме: постановка завдань, одержання інформації, її передача, знайомство з працівником, покарання. При такій формі спілкування тон розмови задає керівник. Вміння проводити співбесіди є однією із ознак таланту керівника, яка багато в чому залежить від особистості керівника (темпераменту, культури, симпатії, антипатії).

Також значну частину робочого часу керівника займають наради, як одна з найефективніших форм обміну інформацією і досвідом роботи, обговорення питань і доведення конкретних завдань до виконавців. За допомогою нарад прискорюється процес прийняття рішень, підвищується їх обґрунтованість.

Однак на практиці спостерігаємо, що ефективно уміють спілкуватися далеко не всі люди, більш того – далеко не всі керівники. Опитування свідчать, що 73 % американських, 60 % англійських і 86 % японських менеджерів вважають невміння ефективно спілкуватися – головною перешкодою на шляху досягнення цілей, що стоять перед організацією. У практиці управління персоналом ОВС є певні проблеми. Тому в даний час потрібна організована спеціальна система підготовки керівників, яка включала б і навчання культурі спілкування.

Безперечно, спілкування керівника – це процес передачі і отримання інформації, за рахунок чого відбувається вплив на поступки і стан членів колективу. Тому рівень оволодіння

навичками спілкування важливий для правильної побудови взаємовідносин та взаємодії керівника з колективом.

Таким чином, сучасний керівник ОВС не лише повинен вміти працювати з персоналом, а й сам бути взірцем для підлеглих, лідером, наставником, референтною особистістю з глибокими знаннями людей, привабливим іміджем і вмінням спілкуватися.

З огляду на вищезазначене, вбачаємо, що керівник ОВС під час спілкування має володіти такими основними властивостями: високою компетентністю у визначеній професійній діяльності, організаторськими здібностями, високими моральними якостями, інтелектуальними здібностями, вмінням підтримувати свій авторитет, імідж керівника, міцним здоров'ям, емоційно-вольовими рисами характеру.

Сабельникова Т.М., доцент кафедри
українознавства Донецького юридичного
інституту, кандидат філологічних наук,
доцент

КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ В СУЧАСНІЙ ЗАКОНОТВОРЧОСТІ

Процес законотворення реалізується через визначені мовні форми. Саме за допомогою мови думка законодавця стає придатною для зовнішнього використання. Через мову права проводиться в життя воля держави, оптимізується здійснення нею своїх функцій. Особливої ваги в цьому контексті набуває рівень мовної культури законодавчих актів, що є показником загальної культури суспільства, рівня духовності тощо. Держава ж, з одного боку, є дзеркалом суспільства, а з іншого – зразком для нього. Тож необхідною умовою кар'єрного росту державного службовця, і законотворця в першу чергу, повинен бути високий рівень культури мовлення, основним критерієм якої є дотримання мовних норм.

Ми поставили за мету визначити рівень мовної компетенції творців сучасних законодавчих актів України. Для аналізу було взято такі документи: Закон України “Про